

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

PRIJEMNI ŠTAMBILO
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljenio: 05.02.2021., 09:27 h	
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:
034-07/19-01/190	376-08
Uradžbeni broj:	Pričlanak:
437-21-04	Z

d2625157

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Splitu, po sucu tog suda Leandri Mojtić te Ljiljani Ljić zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe HP-Hrvatske pošte d.d. Zagreb, Jurišićeva 13, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, odlučujući o tužbi tužitelja, izvanraspravno 3. veljače 2021.,

p r e s u d i o j e

Poništava se Odluka tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/184, Urbroj: 376-04-19-4 od 30. kolovoza 2019. i predmet vraća na ponovni postupak.

Obrazloženje

Oспорavanom Odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/184, Urbroj: 376-04-19-4 od 30. kolovoza 2019. odbačen je zahtjev za rješavanje spora korisnika ovde tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP - Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: kao nedopušten.

Protiv osporavanog rješenja tužitelj je podnio tužbu zbog povrede pravila upravnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, u bitnom navodeći kako tuženik u obrazloženju pobijane odluke navodi da ne može odlučivati o osnovanosti tužiteljevog zahtjeva (za mirnim rješavanje spora) jer da nema zakonskih prepostavki za vođenje takvog postupka, iako da je tužitelj sukladno 155. st. 1. Zakona o poštanskim uslugama Republike Hrvatske prema pravnoj pouci Povjerenstva za pritužbe potrošača pri HP-u (u nastavku: Povjerenstvo) broj:DP-07-021566/19 od 28. lipnja 2019. sasvim legitimno i zakonito podnio tuženiku navedeni zahtjev.

Nadalje navodi da je tuženik odbacio navedeni zahtjev tužitelja kao nedopušten temeljem čl. 41. st. 2. Zakona o općem upravnom postupku Republike Hrvatske (u nastavku: ZUP) koji određuje da službena osoba rješenjem odbacuje zahtjev stranke ukoliko ne postoje zakonske prepostavke za vođenje tog postupka, a da je tuženik u ovoj pravnoj stvari donio odluku, a ne rješenje.

Istiće da je tuženik rješenje o odbačaju utemeljio na odredbi članka 41. st. 2. ZUP-a, koji propisuje da će službena osoba rješenjem odbaciti zahtjev stranke kad ne postoje zakonske pretpostavke za vođenje postupka, međutim da je taj zakonski propis nezakonito i kontradiktorno povezao s odredbama ZPU-a, koji zakoni da nemaju nikakvu pravnu povezanost, jer da se članak 8. stavak 1. točka 8. ZPU-a odnosi na tuženikovu nadležnost za rješavanje (svih) sporova između davatelja poštanske usluge (HP-a u ovoj pravnoj stvari) i korisnika poštanske usluge (tužitelja u ovoj pravnoj stvari), a članak 10. stavak 3. ZPU-a da se odnosi na odlučivanje stručne službe tuženika koje da je opet povezano s odredbama ZPU-a i Zakona o elektroničkim komunikacijama (a ne s odredbama Zakona o općem upravnom postupku).

Dakle, da u odredbama ZPU-a nigdje ne piše da tuženik može odbaciti zahtjev za rješavanje spora zbog njegove nedopuštenosti, dok da u odredbama ZUP-a nigdje ne piše da se zahtjev stranke može odbaciti iz čega da proizlazi da je odluka tužitelja zbog nedopuštenosti nezakonita u potpunosti. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da Sud ponisti osporavanu Odluku tuženika.

Tuženik je u dostavljenom odgovoru na tužbu u bitnom naveo da tužbu smatra neosnovanom, da je u provedenom upravnom postupku utvrđio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. ZUP-a i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom članka 98. stavka 5. ZUP-a te se očitovao na tužbene navode tužitelja na način koji slijedi.

Da je u konkretnom slučaju, na temelju spisu priložene dokumentacije, utvrđio kako je zainteresirana osoba u odnosu na rješavanje prigovora/pritužbe postupila sukladno odredbi članka 54. ZPU-a, budući da iz dokumentacije koja je priložena spisu proizlazi da je tužitelj pritužbu Povjerenstvu za pritužbe potrošača pri HP-u podnio 4. lipnja 2019., a da je dopis službe za korisnike zaprimio 4. ožujka 2019., dakle da je isti podnio pritužbu izvan zakonskog roka od 30 dana koji je propisan odredbom č. 54. st. 5. ZPU-a, slijedom čega je utvrđeno kako u konkretnom slučaju nisu ispunjene zakonske pretpostavke za pokretanje postupka.

U odnosu na navode iz tužbe iz kojih proizlazi da je tuženik u konkretnom slučaju trebao donijeti rješenje, a ne odluku, zainteresirana osoba navodi kako je odredbom čl. 96. ZUP-a određeno da se o upravnoj stvari odlučuje rješenjem te da sukladno zakonu akt kojim se odlučuje o upravnoj stvari može imati i drugi naziv. Da imajući na umu odredbu čl. 55. st. 7. ZPU-a proizlazi kako su navodi tužitelja u potpunosti neosnovani te da je sasvim irrelevantno je li o predmetnoj upravnoj stvari odlučeno rješenjem ili odlukom obzirom da je zakonskim odredbama dana mogućnost da akt ima i drugi naziv.

Stoga, a budući da je tužitelj podnio prigovor izvan zakonskog roka koji je propisan za podnošenje istog, da je tuženik zaključio kako u konkretnom slučaju nisu bile ispunjene zakonske pretpostavke za pokretanjem postupka, slijedom čega predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Rješenjem ovog Suda poslovni broj 3UsI-448/19-4 od 23. siječnja 2020. pozvana je zainteresirana osoba HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb da sudjeluje u predmetnom upravnom sporu te joj je dostavljena tužba tužitelja s prilozima, kao i odgovor na tužbu tuženika na očitovanje, a sve u skladu s odredbom čl. 23. st. 5. i čl. 32. st. 1. i st. 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10,143/12,152/14,94/16 i 29/17, dalje ZUS-a).

Zainteresirana osoba HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb dostavila je ovom Sudu odgovor na tužbu u kojem je navela kako se u konkretnom slučaju radi o odbačaju prigovora tužitelja kao nedopuštenog, obzirom da je isti nepravovremen sukladno članku 54. stavak 1. ZPU-a. Zainteresirana je navela kako se u konkretnom slučaju radilo o običnoj preporučenoj pošiljci s povratnicom, a ne o dostavi pismena sukladno odredbi čl. 85. Zakona o općem upravnom postupku, kako da to pogrešno ističe tužitelj tijekom postupka pred zainteresiranom osobom i

tuženikom, zbog čega je zainteresirana osoba odukom HP-05/12/2/1-4212/19 prigovor tužitelja odbila.

Stoga, a kako da je tužitelj tek po proteku roka od 30 dana od dana primitka odluke po prigovoru broj HP-05/12/2/1-4212/19 podnio pritužbu Povjerenstvu za pritužbe potrošača, da je Povjerenstvo odbacio pritužbu tužitelja te da je iz navedenog razloga tuženik odbacio pritužbu tužitelja.

U odnosu na navode iz tužbe iz kojih proizlazi da je tuženik u konkretnom slučaju trebao donijeti rješenje, a ne odluku, zainteresirana osoba navodi kako je odredbom čl. 96. Zakona o općem upravnom postupku propisano da akt kojim se odlučuje u upravnoj stvari može imati i drugi naziv, slijedom čega da je sasvim svejedno je li tuženik odluku u konkretnom slučaju nazvao „odluka“ ili „rješenje“. Stoga je predložila da Sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja.

Podneskom od 18. svibnja 2020. tužitelj se očitovao na odgovore na tužbu tuženika i zainteresirane osobe te ih u cijelosti osporio ustrajući u navodima tužbe (list 18 spisa).

Kako u konkretnom slučaju činjenice među strankama nisu sporne, a tužitelj u tužbi osporava primjenu prava, to je Sud predmetni spor odlučio rješiti bez rasprave, a sve na temelju odredbe čl. 36. ZUS-a.

Sud je izveo dokaze pregledom i čitanjem isprava priloženih spisu, te isprava koje je tuženo tijelo ovom Sudu dostavilo uz odgovor na tužbu.

Tužba tužitelja je osnovana.

Odredbom članka 54. stavka 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a), propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje pošiljke, u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti te u slučaju oštećenja, odnosno umanjenja sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Prema odredbi članka 55. stavku 1. ZPU-a, u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Članak 37. ZPU-a sadrži odredbe o uručenju poštanskih pošiljaka, pa je tako stavkom 10., istog članka, propisano da se uvjeti, način i postupak uručenja poštanskih pošiljaka pobliže uređuju u općim uvjetima davatelja poštanskih usluga.

Člankom 1. stavkom 2. Pravilnika o obavljanju univerzalne usluge (Narodne novine, broj: 41/13, dalje Pravilnik) je propisano da se odredbe ovoga pravilnika primjenjuju na davatelja univerzalne usluge u unutarnjem i međunarodnom poštanskom prometu, ako aktima Svjetske poštanske unije nije drukčije određeno.

Člankom 2. toč. 6. Pravilnika je propisano da je davatelj univerzalne usluge: davatelj poštanskih usluga koji obavlja univerzalnu uslugu sukladno odredbama Zakona o poštanskim uslugama, dok je točkom 7. propisano da je korisnik poštanskih usluga: pravna ili fizička osoba koja se koristi poštanskim uslugama kao pošiljatelj ili primatelj poštanske pošiljke.

Članak 34. Pravilnika sadrži odredbe o uručenju pošiljaka pa je tako stavkom 1., istog članka, propisano da u uručenje poštanskih pošiljaka na kućnu adresu ili u prostorije svake fizičke ili pravne osobe, u okviru obvezne obavljanja univerzalne usluge, davatelj univerzalne usluge obavlja svakog radnog dana, osim u slučajevima koji su propisani ovim pravilnikom.

Stavkom 2., istog članka, je propisano da se pod uručenjem poštanske pošiljke na kućnu adresu ili u prostore svake fizičke ili pravne osobe smatra:

- uručenje poštanske pošiljke primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručenje pošiljke, sukladno Zakonu,

- ubacivanje pošiljke u kućni kovčežić ili skupni kovčežić za obične poštanske pošiljke,
 - ubacivanje obavijesti o prispjeću pošiljke u kućni kovčežić ili skupni kovčežić za preporučene pošiljke, pošiljke s označenom vrijednosti i pakete te pošiljke koje zbog svojih dimenzija ili oblika nije moguće ubaciti u kućni ili skupni kovčežić, u slučaju kada se uručenje nije moglo obaviti osobno primatelju ili drugoj osobi ovlaštenoj za uručenje pošiljke, sukladno Zakonu,

- uručenje primatelju ili ubacivanje obavijesti o prispjeću pošiljke u kućni kovčežić ili skupni kovčežić, za pakete u mjestima gdje nije organizirana dostava paketa.

Stavkom 3., istog članka, je propisano da je za pošiljke za koje je primatelju ostavljena obavijest o prispjeću pošiljke davatelj univerzalne usluge obvezan u razumnom roku omogućiti uručenje putem elementa poštanske mreže koji je dostupan primatelju pošiljke.

Odredbom čl. 54. st. 1. i. st. 2. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge propisano je da korisnik poštanske usluge može podnijeti prigovor u roku od 3 mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke Hrvatskoj pošti u unutarnjem prometu.

Članak 80. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj:47/09, dalje ZUP) sadrži odredbe o računanju rokova pa je tako stavkom 1., istog članka, propisano da se rokovi računaju na dane, mjesecce i godine.

Stavkom 2., istog članka, je propisano kad je rok određen na dane, dan kad je dostavljeno pismeno od kojeg počinje teći rok odnosno dan u koji pada događaj od kojega se računa trajanje roka ne uračunava se u rok, već se početak roka računa od prvoga sljedećeg dana.

Stavkom 3., istog članka, je propisano da rok određen na mjesecce, odnosno na godine istječe onog dana, mjeseca ili godine koji po svom broju odgovara danu kad je pismeno dostavljeno, odnosno danu u koji pada događaj od kojega se računa trajanje roka. Ako toga dana nema u mjesecu u kojem rok istječe, rok istječe posljednjeg dana toga mjeseca.

Predmet spora je ocjena zakonitosti osporavanog rješenja tuženog tijela Klasa: UP/I-344-08/19-02/184, Urbroj: 376-04-19-4 od 30. kolovoza 2019.

Među strankama je sporno je li pravilno i zakonito odbačen kao nedopušten zahtjev korisnika ovdje tužitelja, za rješavanje spora s davateljem poštanskih usluga HP - Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljanja ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj:

Ocenjujući zakonitost osporavanog rješenja, po ocjeni ovog Suda u konkretnom slučaju i predmetnoj upravnoj stvari povrijeđen je Zakon na štetu tužitelja iz razloga koji slijede u dalnjem obrazloženju presude.

Imajući na umu činjenicu da je tužitelj kao korisnik poštanskih usluga izjavio pritužbu 4. lipnja 2019. davatelju poštanske usluge smatrajući da mu nije pružena cijelovita usluga dostave preporučene pošiljke broj pozivajući se na odredbu čl. 54. st. 1. ZPU-a, te imajući u vidu sadržaj odredbe članka 54. st. 1. ZPU-a kojom je propisano da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga, između ostalog, i u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti, ovaj Sud ocjenjuje da je u konkretnom slučaju tuženo tijelo neosnovano odbacilo zahtjev tužitelja kao nedopušten, uz obrazloženje sadržano u bitnom da nisu ispunjene prepostavke propisane odredbe čl. 54. ZUP-a.

Po ocjeni ovog Suda nisu ispunjeni uvjeti za odbacivanje prigovora tuženika kao nedopuštenog već je tuženo tijelo uzimajući u obzir sadržaj odredbe čl. 54. ZPU-a, kao i navode tužitelja, o podnesenom prigovoru tužitelja trebalo meritorno odlučiti, neovisno o tome na koji je način davatelj poštanskih usluga odlučio o prigovoru korisnika usluge, dakle neovisno o tome je li o prigovoru odlučeno meritorno ili ne.

Dakle, u situaciji kada je tužitelj nesporno korisnik poštanske usluge te prigovara da ona nije cijelovito obavljena, dakle da između korisnika i davatelja usluge postoji spor u svezi s

rješavanjem prigovora iz čl. 54. st. 1. ZPU-a, kao što je slučaj u predmetnoj upravnoj stvari, to tuženo tijelo nije moglo odbaciti zahtjev tužitelja za rješavanjem spora kao nedopušten iz razloga na koje se tuženo tijelo pozvalo u osporavanoj Odluci jer za isto nema uporišta u naprijed citiranim odredbama čl. 54. i čl. 55. ZPU-a.

Naprijed navedeno pravno shvaćanje izraženo je i presudi Visokog upravnog suda RH u Zagrebu poslovni broj Usž-2053/18-3 od 27. ožujka 2019.

Slijedom naprijed navedenog, po ocjeni ovog Suda, osporavanom Odlukom tuženog tijela, uz obrazloženje koje je dano, povrijeđen je Zakon na štetu tužitelja radi čega je na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a valjalo usvojiti tužbeni zahtjev i osporavanu Odluku poništiti te predmet vratiti na ponovni postupak i odlučivanje.

U ponovnom postupku, u izvršenju ove presude, tuženo tijelo će donijeti meritornu odluku o predmetnom zahtjevu tužitelja, pravilno primjenjujući mjerodavno materijalno i postupovno pravo, pridržavajući se pritom pravnog shvaćanja i primjedbi ovog Suda u skladu s odredbom čl. 81. stavku 2. ZUS-a.

U Splitu 3. veljače 2021.

S U D A C

Leandra Mojtić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nije dopuštena žalba na temelju odredbe članka 66.a stavka 1. ZUS-a

